

עבודה בנושא סייגים לאחריות פלילית: הגנה עצמית וצורך

שמואל משרת שירות סדיר ביחידת העילית של צה"ל – שייטת 13. תחומי ההתמחות העיקריים של שמואל בשייטת הם: אומנויות לחימה יפניות; צלילה; ירי; וריצה למרחקים ארוכים. לאחר שלושה שבועות בהם נאלץ להישאר מרותק לבסיס בקיסריה בשל התנהגות אלימה כלפי חבריו לשירות, התבשר שמואל על ידי מפקדו, כי עליו לצאת למשימה חשובה ומצילת חיים, אי-שם בחלקה הצפוני של מדינת ישראל. שמואל שאל את מפקדו כיצד יגיע לצפון הארץ וזה השיב: **"זה לא מעניין אותי. מצדי תלך ברגל או תיסע באוטובוס, העיקר שתצא מיד!"**

שמואל החל צועד לכיוון היציאה מהבסיס כשהוא שורק להנאתו ומביט על הסירות העוגנות במי הבסיס. כשלוש דקות לאחר שעזב את הבסיס הבחין שמואל במחזה מוזר – אישה קשישה עומדת ליד המזח מביטה אל הים הסוער וצועקת: **"הצילו! התיק שלי! התיק שלי! הוא נפל למים עם כל האוצר!! אני קופצת אחריו"**. בתגובה צעק לעברה מוסא, אחד הדייגים הדגים במזח: **"די, מרים המשוגעת. תפסיקי לצעוק כל יום על התיק שלך"**. שמואל, הנחוש תמיד, שמע את זעקותיה של מרים, רץ אל עבר מוסא הדייג, חבט בראשו וחטף ממנו בכוח את החכה כדי לנסות ו"לדוג" את התיק של מרים. כאשר הבין שהוא אינו יכול "לדוג" את התיק עם החכה קפץ שמואל למים אך לא הצליח לאתרו.

כאשר יצא שמואל מן המים הוא הבחין כי מוסא הדייג מעקם בחוזקה את ידה של מרים ששכבה על הרצפה וצועק: **"די. אני אעזוב אבל את חייבת להירגע!"**. בתגובה השליך שמואל בעוצמה נעל על פניו של מוסא והורה לו לעזוב את מרים תכף ומיד. בתגובה לדברים אלה החל מוסא לרוץ לכיוונו של שמואל ואמר: **"עכשיו תרגיש את נחת זרועה של החכה שחטפת ממני"**. שמואל לא היסס, שלף את אקדחו וירה ברגלו של מוסא שהתמוטט בכאב.

לאחר שנעצר על-ידי המשטרה, סיפרו החוקרים לשמואל, כי מרים מוכרת "כמשוגעת השכונתית" אשר נוהגת לעמוד כל יום ליד המזח ולקונן על התיק שאבד לה לפני שנים. עוד הסתבר כי בזמן ששמואל שהה במים מוסא הדיג החל ללעוג למרים ולהתגרות בה, ובתגובה היא החלה להכותו בשקית מלאה בצלים שרכשה בשוק. עוד התברר, כי סבתו המנוחה של שמואל, אשר נקראה גם כן בשם מרים, קפצה אל מותה לפני כעשר שנים לאחר שטיילה במזח וניסתה לתפוס תיק יד שנפל לה למים.

(א) התביעה מעמידה את **שמואל** לדין בעבירה של תקיפה לפי סעיף 378 לחוק העונשין בגין חטיפת החכה והחבטה בראשו של מוסא. התביעה מעמידה לדין את **שמואל** גם בעבירה של גרימת חבלה חמורה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין בגין הירי במוסא. דונו באחריותו של שמואל לעבירות הללו.

(ב) לאחר שהחלים מפצעיו, התביעה מעמידה לדין את **מוסא הדייג** בגין עבירה של תקיפת זקן לפי סעיף 1368(א) בגין תקיפתו את מרים. דונו באחריותו של מוסא לעבירה זו.

הניחו כי התקיימו כל יסודות העבירות וכי אלמלא יעמדו לשמואל ומוסא סייגים – יורשעו בעבירות הללו. הקפידו לדון בשאלות המשפטיות המתעוררות מן האירועון, תוך יישום החלק המשפטי לפי עובדות המקרה. התייחסו בחוות-דעתכם הן לצורך המצדיק והן לצורך הפוטר.

יש להסתמך על החומר הביבליוגרפי המצ"ב:

חומר ביבליוגרפי

חוק העונשין, התשל"ז – 1977 סי' 34, יא34, יד34, טז34, יח34.

ע"פ 410/71 הורוביץ נ' מ"י

ע"פ 61/83, שוקרון נ' מ"י

ע"פ 6147/07 אביסידריס נ' מ"י (עמ' 4, 8-10, 14-16, 29-30)

ע"פ 20/04 קליינר נ' מ"י

ע"פ 54/49 היועמ"ש נ' עסלה

ע"פ 5266/04 זלנצקי נ' מ"י

ע"פ 94/52 אשוואל נ' היועמ"ש (פסקאות: 2, 8-11).

ע"פ 7245/98 נעמן נ' רשות שמורת הטבע (פסקאות: 1-3)

אהרן אנקר ורות קנאי, "הגנה עצמית וצורך לאחור תיקון מס' 37 לחוק העונשין", פלילים ג 5 (תשנ"ג – 1992).

בועז סנג'ור, הגנה עצמית במשפט הפלילי 35-29, 203-213, 257, 264-266, 270-275, 409-439 (הוצאת נבו, תש"ס

– 2000).

הנחיות הגשה

אורך העבודה לא יעלה על 1500 מילים (יש לכתוב את מספר המילים בסוף העבודה).

העבודה תוגש עם רווח כפול בין השורות, שוליים של 2.5 ס"מ וגופן 12.

את העבודות יש להגיש לתאים שליד המזכירות לכל המאוחר עד יום שני, 2.5.16 בשעה 12:00.

קבוצה 01 - תיבה מס' 104

קבוצה 02 – תיבה מס' 105

הארכה לא תינתן, אנא תכננו את הזמנים מראש.

בהצלחה!